

ת"פ 24558/11/14 - מדינת ישראל נגד מאיר חזזה

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 24558-11-14 מדינת ישראל נ' חזזה(עוצר)
בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל
עו"י ב"כ עוז רוג
נגד
הנאשם מאיר חזזה (עוצר)
עו"י ב"כ עוז רן אבינעם

<#1#

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

מבוא

כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של החזקת סמ' שלא לצריכה עצמית. עפ"י המתואר בכתב האישום ביום 06.11.14 בשעה 20:50 החזיק הנאשם בסמ' מסוון מסווג הרואין במשקל נטו של 5.03 גרם שלא לצריכתו העצמית.

זרת המחלוקת

בתיק זה אין מחלוקת בדבר העובדה החומר סמ'. אך גם אין מחלוקת שהשם נתפס בחזקתו של הנאשם. יחד עם זאת, לטענת ההגנה, הסמ' נועד לצריכתו העצמית של הנאשם אשר צורך סמים למעלה שלושה עשרים. במצב דברים זה, לנוכח ההתמכרות הממושכת הגוף מסתגל להשפעת הסמ' ומשכך ישנהCHANGE צורך בכמות ההורכת וגדלה של סמ' על מנת לקבל את אותה השפעה. לחיזוק טענה זו של הגנה הוגשה חוות דעת של דר' לבשטיין אשר אף התייצב בבית המשפט ונחקר על ידי הצדדים.

עוד נטען ע"י ההגנה כי הכמות המצוינת בכתב האישום כ-5 גרם נטו אינה נכונה שכן מתוך כמות זו ישנה כמות בלתי ידועה של חומר ערבוב כפי שהדבר עולה גם מתיק המעבדה. כשאין המذובר בחומר נקי הרי שיש בכך כדי לחזק הצורך בצריכת כמות גדולה יותר מצדיו של הנאשם על מנת לקבל את אותה השפעה.

לטענת ההגנה יש לקבל את גרסתו של הנאשם בדבר האופן בו רכש את הסמים והרגלי הצריכה. גרסתו זו עולה בקנה

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין פלילי

אחד עם גילוון הרשעותו וכך גם האמור בחומר הדעת של דרי' לבשטיין. הנאשם הוכיח כי הייתה ביכולתו למן את רכישת הסמים כפי שהדבר מצוי ביטוי גם בפלט חשבון הבנק שלו. ראיות נוספות לחיזוק הינו של הנאשם צריך סמים ישראליות בפרטוקול דין בו נציג המאשימה מפנה לתסקיר שירות מבנן תוך אמרה כי זה עווה שימוש בסמים.

ראיות התביעה

בתיק זה הוגשו מרביתם של המסמכים בהסכמה למעט חוות הדעת של דרי' יפעת כץ מז"פ מטה"ר. להלן המסמכים הרלוונטיים.

דוח פועלה של השוטר קסה אנגדה מיום 06.11.14 שעה 21:15 ת/5:

"בתאריך 06.11.14 בשעה 20:50 ... הגיענו למקום בהנחיית הקמ"ן שבמקום הנ"ל נמצא מאיר חזיה... אכן הגיענו למקום ומאיר חזיה היה יושב בפיזוציה. מיד ניגשנו אליו... עיכבנו אותו לחיפוש.. ובchiposh עליו ביכסו הימני (לא ברור) נתפס דבר מה עטוף בנילון ולאחר מכן הובילו לנו שמדובר בגוילה של חומר החשוד כסם מסווג הרואין. מיד הודיענו למאיר חזיה שהוא עצור.

דו"ח פועלה תפיסה וסימון של רס"ר יוני דסקלו מיום 06.11.14 שעה 21:25 ת/2:

בתאריך 06.11.14 בשעה 20:50 .. התבקשתי ע"י קמ"ן תב"ש להגיע לחנות לרחוב השלום. במקום צריך להיות על חשוד בתוך הקיוסק סמים. שם החשוד מאיר חזיה. אני נכנסתי ראשון. מיד ניגשתי לחשוד אשר ישב בשולחן ולידו עוד מספר אנשים. מיד ניגשתי אליו. תפsti אותו ושאלתי אם יש עליו משהו. הוא דבר ראשון שעשה פתח את הפה עם ידיים ואמרתי לו שלא חיב ומיד תפsti את ידיים והרמתי אותו ממש לכיוון ארון ברזל וביקשתי ממנו שיוציא כל מה שיש עליו. הוא הוציא הכל מהकיסים וכאשר אני חיפשתי בKİSİIM שלו תפsti בKİSIIM ימין שלו של המכנס גיאנס בתוך התקיק הקטן גולה, שKeith נילון שקופה שבתוכה חומר החשוד כסם... כמו כן תגבות החשוד מאיר חזיה הייתה שהוא טען "זה לא היה שם אתה הכנסת לי את זה".

הודעת הנאשם מיום 06.11.14 שעה 23:11 ת/1 מהודעה זו עולה כי הנאשם הווזר בקשר לחשודות שעוניים סחר בסם והחזקת סם שלא לצורך עצמית. כך גם עולה שבטרם החקירה הנאשם התיעץ עם עורך דין איחסן ווהבי מהסניגוריה הציבורית. בהמשכה של הودעה זו, הנאשם למעשה שמר על זכות השתקה לכל אורך החקירה. גם כאשר נשאל שאלות כלליות וגם כאשר נשאל שאלות ישירות הנוגעות להימצאות הסם בראשו.

עת/10 דרי' יפעת כץ :

המדובר במומחית העובדת במעבדת מז"פ מטה"ר שערכה בתיק זה חוות דעת ולפיה החומר שנמצא על הנאשם הינו סם מסווג הרואין במשקל 5.043 גרם נתו. חוות הדעת שמספרה זב-12-14-29036 הוגשה וסומנה ס/2. עוד עולה בחוות דעת זאת כי נמצא מרכיב פעיל מסווג הרואין יחד עם התוספים מסווג פרצטמול, נרקטין, אצטילמורפין, קפאיין ואצטילקובודאין.

במהלך חקירתה הנגדית של המומחית, זו מסרה כי עפ"י פקודת הסמים די שחלק אחד מתוך אותה תרכובת יכול סם מסוכן על מנת שככל התרכובת עצמה תיחשב כסם. לדבריה, לא בודקים מה חלקו והריכוז בפועל של הסם שכן הדבר גם לא נדרש עפ"י פקודת הסמים (עמ' 10 שורה 5 וכן עמ' 11 שורה 4). בשל אלה גם לא יכולה לומר לומר ביחס ל-5 גרם איזה חלק מתוכם הינו הרואין טהור. זו אישרה כי מבחינתה גם אם מדובר בתערובת המכילה קילו הרואין כאשר רק 10 גרם מתוכה הינו הרואין טהור כל אותו קילוגרם ייחשב כהרואין.

עוד נשאלת לגבי החומרים הנוספים שנוכחותם הוגלה בבדיקה וצינה כי מדובר ב: "חומר ערבות תוספיים, חומרים שבאים בד"כ ונלווים להרואין כתוצאה מהתוליך הפקט החומר וחילק מהם כתוספים להרואין". זו אישרה שאוותם חומרי ערבות אינם נחביבים כסמים, על פי פקודת הסמים (עמ' 11 שורה 1).

פרשת ההגנה:

הנאשם עלה להעיד להגנתו. בחקירהו הראשית ציין כי משתמש בסמים מזה כ- 45 שנה, ובשנתיים האחרונות צורך בין גרם לחצי גרם ליום, וזאת בהתאם לטיב החומר. לדבריו, לעיתים גם שני גרם לא מספיק, וזאת משום שהחומר מעורבב. בשנים האחרונות עובד ולפיכך קונה פעמי שבוע 5 גרם איתם מנסה להסתדר (עמ' 14 ש' 3 - 10). עוד ציין כי לו היה מחזיק סמים לצריכה עצמית או למטרה אחרת היה נעצר מזמן ע"י אחד הסוכנים הסמויים (עמ' 14 ש' 12). הנאשם טוען כי לא מסר גרסה במשפטה נוכח כך שהוא תחת השפעת סמים: "**היהתי יותר מידי, כמעט בלי הכרה, אמרתי לחוקרים שיתקרו אותו يوم אחרייהם לא חקרו אותו... היהתי מסומם והיהתי עייף כל הלילה שם ולא יכולתי למסור עדות. באותו יום פנה אליו עו"ד ראה אותו בצורה עצת, אמר שלא אגיד שום דבר ושמחר הם ידברו...**" (עמ' 14 ש' 17).

בחקירהו הנגדית, לא מסר הסבר לכך שאין מזכיר עבר למסירת העדות הראשונה, אך גם אין לו הסבר מדוע השוטרים שעצרו אותו לא מציינים את דבר היותו תחת השפעת סמים. הנאשם הכחיש דבריהם שלقاורה מסר לשוטר ולפייהם אמר לשוטר שהוא זה שהשתイル לו את הסמים (עמ' 15 ש' 22).

הלה ציין כי עצרו אותו במלכת השכונתית ליד הבית שלו, שם ישב, אכל ושתה עם חברים. עוד הוסיף כי קנה את הסמים שעה לפני שעצר, בשל כך גם לא שם את הסמים בבית: "**רק קיבלתי את זה וקפצו עליו, נכנסתי לשלם וקפכו עליו.**". זה סירב למסור פרטים לגבי מוכר הסםอลם לדבריו הקנייה נעשתה ברחוב השלום מאדם שאינו מוכר לו באופן קבוע (עמ' 17 שורות 13). עוד ברגעע לקניית הסם ציין כי סיכם עם המוכר שרוחצה 5 גרם, לא הגיע עם משקל כאשר לדבריו במידה ולא ימוכר לו כפי המסוכם בפעם הבאה לא יקנו ממנו. הסמים עלו לו 400 ל"נ כאשר נשאר לו בiceps עוד 300 ל"נ. לדבריו יכול להביא מסמכים רבים ביחס להיווטוCCR סמים, (עמ' 19 שורה 6-1). כאשר נשאל מתי התכוון להשתמש בסמים ענה: "זה לא שאלה, באותו יום". לדברי הנאשם, הוא משתמש בסמים רק בביתו. הוא גור לבבד בדירה של אמא שלו. אמא שלו מסיעת לו בתשלום החשבונות השווים בכלל זאת חשלל, מים, ארונותה. כך גם בהוצאות השוטפות (עמ' 20 לפירוטוקול). הנאשם הכחיש כל סחר בסם.

עדות המומחה דרי' דניאל לבשטיין:

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

חוות הדעת של המומחה הוגשה וסומנה **ט/1**. בפרק הדיון בחוות הדעת מצין המומחה בין היתר, כי המקרה הנדון מציג גבר בן 59 עם התמכרות ידועה לסמים אופיאטיים. מתוקף מגנון ההסתגלות בשימוש כרוני צפויים המינונים הנדרכים על ידו לעלות בהדרגה לאורן זמן. כאמור בקרוב משתמשים כרוניים מדויבר לרוב לצריכה ממוצעת של 300-500 מ"ל הרואין ליממה. לפיכך, מתרגמת הצריכה החודשית הממוצעת בקרוב מכורים לשם לכמות מצתברת של 27-16 גרם. בהנחה שהנאים אינם שונים מהאותית מהאוכולוסיה הממוצעת בהיבט זה, הרי שמנת הסם שנתפסה עליו (כ-5 גרם) צפואה הייתה לשמש אותו בכ-10-16 דקות שימוש, בשימוש יומי. מדובר במנת סם שהיתה מספקה לו בשימוש אישי בלבד לפרק זמן של שבוע וחצי עד שבועיים וחצי... הערכה זו מtabסת על נתונים מחמירים בהם כל מנת הסם שנתפסה מכילה הרואין בלבד, נתון המסתכם למנה כוללת של 5 גרם הרואין. אולם לבדוק האנאליטי של מעבדת מז"פ נמצא כי החומר שנתפס מכיל גם פרצטמול (אקלול) וקפאין... מכל האמור, ניתן להסיק אליו המומחה כי כמות הרואין במשקל מסוימלי של 5 גרם אשר בפועל ככל הנראה הייתה פחותה (לאור מיחול באקלול וקפאין) משמשת לצורך להרואין שנים רבות לשימוש אישי לכ-16-10 דקות שהם לשימוש יומי שבוע וחצי עד שבועיים של שימוש. مكانו שלא ניתן לשלול כי כמות זו בהרגלי צריכה אלו שמשו את הנאים לשימוש אישי בלבד.

במסגרת חקירתו הראשית חזר על עיקרי הדברים בחוות הדעת בדגש על נושא ההסתגלות הגוף להשפעת הסמים אופיאטיים. לדבריו: "האפיקו **שלה הוא בעל מנת להשיג את האפקטיבים האופוריים של הסם, נדרש מנת הולכות וועלות עם הזמן, בחצי שנה או שנה. יש עלייה בכמות של המנה הנוצרת, במקרים קיצוניים יכולים הגיעו עד פי מאה...**". העד אישר שהאמור בחוות הדעת שלו יוצא מנקודת הנחה ש 5 גרם של חומר של סם מסוים הינם 5 גרם טהור, כאשר לדבריו, בשעה שמדובר בחומר מעורבב הרי שהוא יגמר בתקופה קצרה יותר.

בחקירתו הנגדית אישר שלא היה לו מידע ספציפי לגבי סוג הסם אותו צורך הנאים או האם זה עושה שימוש בתחוםי סם. אך גם ציין שלא נפגש עם הנאים מעולם. לא דבר אליו. לא בדק אותו ולא עין בתיקו הרפואי ובמסמכים הנוגעים לאשפוזים קודמים או מוסדות גמילה בעברו. כשנשאל היכן בכלל זאת מצין שמדובר במקרה בן 59 עם התמכרות ידועה לסמים ענוה שהדבר היה באחד מן המוסכים שהועברו לעיונו. עוד הוסיף כי מסתמן על דברי הנאים ולהצהרכו ברצינות ומשכך, נלקחה בחשבון בסיס לחוות הדעת היוטו של הנאים מכך לסמים רבים.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים קראתי חומר החקירה, הפסיקת הRELONTOITIS וכן המוצגים בתיק, הגעתו לכל מסקנה כי הנאים לא הצליחו לסתור את החזקה ולפיה הסם שנמצא ברשותו לא נועד לצריכתו העצמית.

המסגרת הנורמטיבית:

סעיף 31(3) לפקודת הסמים המסוכנים, נוסח חדש התשל"ג - 1973 קובע כי מי שהחזיק סם מסווג המפורט בתוספת השנייה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו - חזקה שהחזק בשם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור.

ענינו, כמוות שהוגדרה כגבול שמננו תיחסב ההחזקת שלא לצריכה עצמית הינה 0.3 גרם. שילובם של אלה יש בו למד כי על הנאשם רובץ הנטול ועל ראייה לסתור שהשם שנטפס אינו לצריכתו העצמית.

עוד עולה כי הנטול הינו כשל תובע במשפט אזרחי, היינו עמידה במאזן ה证实יות ולא די בהעלאת ספק סביר מצדנו של הנאשם על מנת לסתור החזקה הנ"ל. ביחס לכך ר' ספרו של המלומד י' קדמי, "על פקודת הסמים המסתוכנים, הדין בראי הפסיקה", תשס"ז-274, עמ' 274, פיסקה שלישיית). הפסיקה הניחה מספר מבחנים על מנת לאפשר במקרה כגון דא לקבוע האם השם נועד לצריכה עצמית אם לאו.

עפ"י המבחנים שנקבעו בפסקה על הטוען כי השם לצריכה עצמית להוכיח לשימוש אינטנסיבי בסמך באופן שיעלה בקנה אחד עם כמהות השם שנטפסה עצמה (להלן: "מבחן השימוש"). לצד מבחן זה, על הנאשם להוכיח יכולת מימון, היינו על הנאשם להוכיח כי ברשותו מקורות כספיים לצורך מימון השם. בעניין זה אפנה לע"פ 6839/מרדי עוזן י' מ"י, דין עלין 1998 (4) 315 (28.04.1998) אשר מישם את דעת המיעוט של כב' השופט קדמי שנפרשה בע"פ 5937/94 **שabi נ' מדינת ישראל**, מט (3) 832:

"**בית המשפט המחויז היה ער לכך שהמעורער צורך כמהות שימושית של הרואין בכל יום, אך בעקבות הדברים שנאמרו בעניין זה בע"פ 5937/94, קבע שאין די בהוכחת צריכה משמעותית על מנת להיחלץ מחייבת של חזקת הטענות הנ"ל; וכי על המבקש להיחלץ ממנה, להראות לבית המשפט שהיא בידו לממן את רכישתה של כמהות השם הגדולה שנמצאה ברשותו, מבלתי להיזיק לסטור בחלוקת לפחותות.**"

לצד שני מבחנים אלו, יש להתייחס גם לנسبות הקונקרטיות של החזקה השם ותפיסתו והאם יש בהן לתמוך בטענה בדבר שימוש עצמי אם לאו.

שימוש מבחנים אלו הביאני לכל מסקנה כי הנאשם לא עומד בנטול הנדרש ממנו. כנתון ראשון אציון כי עסקין בכמות של 5.04 גרם אשר עולה פי 16 מהחזקת שנקבעה בחוק ככמות שנוועדה לצריכה עצמית. גם אם אין מדובר בכמות משמעותית אשר בה לכשעצמה כדי לקבוע שעסקין בשם שלא לצריכה עצמית, הרי שאין לומר כי עסקין בכמות מזערית העולה במידה מועטה על החזקה שנקבעה בחוק. ודוק, החזקה של 0.3 גרם אינה משקפת את גודלה של מנת סם אחת אלא כמהות המספקה למספר מנות שנועדו לצריכה עצמית. נמצא כי מהכמות אותה החזק הנאשם ניתן להפיק עשרות מנות סם. במצב דברים זה, כאמור, הנטול להוכיח כי השם נועד לצריכתו העצמית עבור לכתפי הנאשם וזאת במאזן ה证实יות.

ה הנאשם על פי דבריו משתמש בסמים מזה כ-45 שנה, כאשר צריכה זו נעשתה גם עבור למעצרו וזאת במקביל לשימוש בתחליף סם. טענה זו של הנאשם לא זכתה לכל חיזוק בריאות נוספות וכל כולה מבוססת על אמריותו בבית המשפט. אכן, היו עדותם של הנאשם עדות יחידה לעניין השימוש שהוא עושה בסמים, אין פירושה שלא ניתן לקבללה וזאת בלבד שבית משפט אכן ימצא גרסה זו כמהימנה.

ודוק, ללא קשר לאוותה עדות, נראה כי מצופה היה שטענת השימוש האינטנסיבי בסמים תחזק בריאות רבות ולא היא. כך יציוין כי לא הגיע אף לא עד אחד לאש טענתו של הנאשם, בין אם עסקין בבת הזוג, אמו, או מי מחבריו. אפילו

הנאשם לא צורך הסמים בנסיבותם של מי מחבריו, עדין אלו יכולים ללמד על מצבו לפני ואחריו אותו שימוש בסמים השפיעו של השם והכל בפרט על רקע טענת השימוש האינטנסיבי.

בדומה, הנאשם גם לא הגיע כל מסמך רפואי או אסמכתא אחרת ממנה ניתן יהיה ללמידה על השימוש זהה עשוה בסמים או פעולות הקשורות אליו שימוש בכלל זאת קבלת תחליפי סם, ניסיונות גמילה בין אם במרכז יום ובין אם בכלל, פניות לגורם מסוודים שונים וזאת מעבר לתקופה הרלוונטיית לכתב האישום. אותן מסמכים לא הוגש הגם שהנאשם ציין בעדותו כי, "**אני יכול להביא משאיות של מסמכים כאלה**" ובדומה לא הוגש כל מסמכים שייהי בהם כדי להוכיח את יכולת השתרותו של הנאשם, הגם שזה ציין שבשנתים וחצי עבר למעצרו עבד במפעל שיקומי.

נדמה כי אין מחלוקת שלצורך בחינת מידת השימוש שעשוה הנאשם בסמים מסוימים, אם בכלל, על בית משפט להעיר את גרסת הנאשם בכלל ואת עדותו בפרט, ועל בסיסה לקבוע ממצאים. ביחס לכך, ראוי כי מצאתי לדוחות את גרסתו של הנאשם ביחס לזרת המחלוקת, היינו מידת השימוש הזהה עשוה בסמים ומטרת החזקתם של אותם סמים שנמצאו ברשותו.

בראש ובראונה, יש ליתן הדעת שעסקין ב"עדות כבושא", שלא בה זקרה בחקירהו במשטרה או באמרות אותן מסר לחוקרים. כפי שעולה מ/1, הנאשם שתק לכל אורך חקירותו זאת הגם שהותכו בפניו החשודות ואף הוצגו בפניו הסמים. יזכיר כי שתיקת הנאשם בחקירה היה מוחלטת ונפרשה על כל השאלות שהוצעו לו לרבות שאלות שאין בהן כדי להפלילו, בכלל זאת מקום מגוריו, הכנסתו, שאלת השימוש בסמים, קבלת דמי ביטוח לאומי ועוד.

כאמור, בעדותו בבית המשפט הסביר כי שתק לא בשל רצונו לשמר על זכות השתיקה אלא בשל מצבו הפיזי בכללו היה "כמעט בלי הכרה", היה מסומם ועייף ולא יכול היה למסור עדות. עוד הוסיף, כי באותו יום ראה עוזי שברגע שראה את מצבו, אמר לו שלא ימסור דבר. אך גם יזכיר שדבריו צרר את הסמים לפני החקירה וכן לא יכול היה לדבר, עמוד 14 שורות 17-25.

את הסברו זה של הנאשם לשתיקתו בחקירה וכביעת עדותו, מצאתי לדוחות מכל וכל. עיון בהודעה מלמד כי אין כל התיחסות למצב פיזי חריג של הנאשם בעטיו לא ניתן היה לחקור אותו. אך גם כל מסמך נפרד להודעה שבו יהיה הסבר לגבי מצבו. הודיעתו של הנאשם הוגשה בהסכמה וחזקת כי לו

לו היה ממש בטענה זו יש להניח שהחוקר, אברהם דדון, היה מזמין לעדות. אפיילו, הנאשם לשיטתו סבור כי זימנו של גובה ההודעה לא יהיה בו כדי לסייע לו, הרי שזה בנקודה יכול היה לזמן את עורך הדין שנפגש עמו עבור למסירתה של אותה הודעה, שיעיד על מצבו הקשה הנטען ובכפוף ליותר על זכות חישון עוזי - לקוח להעיד על העצה שיעץ לו שלא ימסור כל גרסה עד אשר מצבו הפיזי ישתרף.

על פי הטענה, זה צרך את הסמים לפני שנגבתה ממנו הودעה (כאשר לא נטען שהצריכה עצמה נעשתה בין השלב שנעוצר עד שנגבתה עדותו כשעתיים לאחר מכן). במצב דברים זה, נלמד מטענתו של הנאשם כי קיחת הדם נעשתה בשלב שבין קניית הסמים (כשעה לפני מעצרו) ועד לשלב הגעת השוטרים למכונית ומעצרו. בהינתן האמור לעיל, נדמה

כי בנקודה יכול היה לזמן לעדות את מי מחבריו שישבו עמו במכולת, שיכלו להעיד על מצבו הקשה או על צריכתה של אותה מנת סם והשפיעה עד כי זה היה חסר הכרה לדבריו.

לא למיותר לציין כי אף לא אחד מהשוטרים שהגיעו למכלול ועצרו את הנאשם, בכללם קאסיה אנגדה, יוני דסקלו, משה שנקרור, ציינו בדוחות שלהם שהנהשם היה מסומם או נהג באופן חריג. גם דוחות הפעולה ששוטרים אלו ערכו הוגשו גם כן בהסכמה על המשמעות הנלוות לכך. בשל כל אלה, אך לא רק, מצאתי לדוחות את הסבירות של הנאשם לככישתה של אותה עדות.

במצב דברים זה, הרי שלשתיקתו של הנאשם יש משמעות כפולה. האחת, עצם השתקה יש בה כדי לפעול לחובתו של הנאשם ולחזק הריאות נגדו. המשמעות השנייה נוגעת למשקל הכללי שיש מתחת לדבורי וזאת בהתאם לפסיקה הנוגעת למשקללה של עדות כבושא.

יתרה מכך, אפילו בית משפט היה מוצא לנכון לקבל את הסבירות לככישת עדותו, הרי שהרשות שעמדו הותירה בבית המשפט היה שלילי, כאשר גרסת הנאשם הייתה מפתחתת, בעלת סתיות ופיריות מהותיות. בהקשר לכך יעיר כי דבריו לפיהם עושה שימוש בסמנים לצריכה עצמית עומדים בניגוד לדברים שאמר עבור מעצרו לשוטר יוני דסקלו ובهم הרחיק עצמו מן הסמים ואף הטיח בשוטר שהוא זה שהשתיל לו את הסמים.

לצורך שכנו בית משפט כי זה היה מסומם עבור למסירת עדותו, ציין כי צריך את הסמים עוד לפני החקירה (עמ' 14 Shaw 25). תשובה זו עומדת בסתרה לדברים שמסר בהמשך לפיהם: "רק קיבלתי את זה וקפצו עליו" וכן בסתרה לתשובתו בעמ' 19 Shaw 30 ממנה נלמד כי עוד טרם הספיק להשתמש בסמים: "זה לא שאלה, באותו יום".

טענתו שהיא מסומם גם עומדת בחוסר היגיון לנ吐נים הנוגעים למשקל הסמים שביקש לקנות אל מול הסמים שנמצאו ברשותו. הנאשם מצין כי ביקש לקנות 5 גרם של הרואין. אם כפי דבריו השתמש בסמים: "זה לא שאלה, באותו יום". שתווצה כמות קטנה מזו שביקש לקנות וקיבל.

לא ברור מדוע לנאים לשפט עם אחרים ב"פיוצ'יה" בשעה שככל הסם על גופו ובפרט כאשר לדבריו צריכת הסם נעשית על ידו רק בביתו. אך גם לא ברור מדוע לא הספיק לשים את הסם ביבוito כאשר לשיטתו חלפה כשעה מרגע מועד קניית הסם ועד נתפס, בחברתם של אחרים.

ה הנאשם טוען, כי באותו יום שילם עבור הסמים 400 ₪ בתמורה ל - 5 גרם וזאת לאחר שפרע באותו יום צ'יק. לדבריו, נשארו לו בכיס 300 ₪ שנטפסו. גם טענה זו אינה זוכה לכל עיגון ראוי בחומר החקירה ואין כל אינדיקציה בדו"חות הפעולה של השוטרים השונים כי יחד עם הסמים נתפסו 300 ₪. חזקה כי לו נתפס כסף אגב מעצר, לא כן שכן עקב מצייתם של סמים, הדבר היה מצוי ביתי מפורש בחומר החקירה, הן נכון ההקשר המתבקש מהמצאות סמים וכסף מזומן והן נכון הצורך ההקפדה הנדרשת מהשוטרים עת נתפסים על ידם כספים מזומן.

אכן ישנו תיעוד לפירעון אותו צ'ק כפי שהדבר נלמד נמלד מס/3 אולם עיון מכלול הכנסותיו החודשיות כפי שהן נלמדות מאותו מסמך מלמד, כי סך הכנסותיו של הנאשם על פני רצף של חודש מסוימים ב- **2940** ₪ שmonthdays מ- 2,400 ₪ מ- 05.11.14 ו- 05.12.14. הנאשם אמרו עם סכום זה עזום זה לחיות על רצף של חודש שלם וכך גם למן צריכת סמים אינטנסיבית אשר לדבריו יכול ותגיא בין חצי גרם עד גרם ליום.

ה הנאשם בקש לשכנע את בית המשפט שהוא מסיעתו לו אולם גם ביחס לננתן זה בדומה למכלול גרסתו לא הציג שום מסמך שיוכל לאיש טענות זו או העיד מטעמו את אמו או כל עד אחר ביחס לכך. יצוין כי לא הוגש גם כל תלושי משוכרת על רקע טענותו של הנאשם כי עבד במפעל שיקום. האמור לעיל, יש בו ללמד כי הנאשם לא עמד ב"מבחן המימון" המהווה אחד מ מבחני העזר המשמש לקביעת בית משפט ביחס לסוגיה שבמחלוקה.

VIDGEON, גם אם הנאשם עשה שימוש בסמים אין בכך לשלול אפשרות כי חלקם של הסמים שנמצאו ברשותו, נועדו שלא לצריכתו העצמית ואגב כך מימון המשך הצריכה. דברים אלו מקבלים משנה תוקף על רקע סך הכנסתו הכלולות של הנאשם כפי המפורט בס/3. בשל כל האמור לעיל, מצאתי לדוחות את גרסתו של הנאשם.

אתה היחס לשתי טענות הגנה עיקריות כפי שנלמדו מעדיוותיהם של שני המומחים, האחת מטעם התביעה, דר' יפה עז והשנייה, מטעם ההגנה, דר' לבשטיין.

כאמור, על בסיס הימצאותם של חומרי ערבות חלקה הגנה על משקל הנטו של הסם, לו טוענת המאשימה, וכנוגראת מכך, השפעתו החלשה יותר של הסם המעורבב על הנאשם באופן שמצויר נטילת מנוטות גודלות יותר על מנת להשיג את אותה השפעה מבקשת.

אודה כי לא ירדתי לסתך דעתה של הגנה אשר יצא נגד האופן בו פועלות מעבדות הסמים במטה הארץ, עת זו קובעת שכל החומר הנבדק הוא סם, אפילו זה מכיל חלק יחסית קטן מאוד של סם טהור ויתרת החומרים הינם חומרי ערבות וחומרים נוספים.

אשר למשקל הסם נטו כפי המפורט בכתב האישום, הרי בכל הבודד לדוגמאות ולטרוניות שהעלתה בא כוח הנאשם לגבי קר הרוי שזהו החוק. חוק זה מחייב גם מעבדות הסמים כפי שהעדיה על כך גם דר' צ. לשון החוק כאמור בסעיף 1 לפיקודת הסמים המסתוכנים קובעת במפורש כי סם מסוכן הינו: "חומר מן המפורטים בתוספת הראשונה, לרבות כל מלח שלו, וכן כל תכשיר, تركובת או תמיסה של חומר כאמור ומלהיהם".

לא מצאתי רבודה בטענה החלופית לפיה בשל הימצאותם של חומרי ערבות, הנאשם נדרש למנוט סם גודלות יותר. הדברים נלמדים ראשית מתוך עדות ד"ר צ'ק ולפיהם לא ניתן לקבוע באופן אבסולוטי את חלקם היחסית של כל חומרי הערבות אל מול הסם הטהור. באותו אופן שבו טוענת הגנה

שמדבר בחוואר המזכיר מיהול רב לא ניתן לשלול כי מרביתו של החומר היה דווקא טהור, גם שנמצא בו חומרי

יתריה מכך, הצורך בבדיקה טיב השם שנטאפס, נועד ללמד על הצורך בשימוש במנות סם גדולות יותר מצדו של הנאשם על מנת לקבל את אותו אפקט. אין לקבל טענה זו המבוססת על ההנחה לפיה עסוקין בנאשם בטענה אשר קונה את הסמים שלו תמיד מאותו מוכר ותמיד באאותה איכות. הנאשם אינו יכול לדעת **מראש** את איכותו של השם ואת חלקם של חומרי ערבותם שבו. זה גם לא טען שעובר לקניית הסמים אמרו לו שמדובר בחומר מעורבב באופן שהbiaו אותו מראש לפחות 5 דקות על מנת לחפות על איכותו. דברים אלו מקבלים משנה תוקף שעה שלדברי הנאשם, קונה את הסמים מאדם שאינו מוכר לו. משכך, גם לא יכול היה לדעת את איכותו של אותו סם.

בשל כל אלה, הנני לקבע, כי החומר שנטאפס ברשות הנאשם הינו סם מסווג הרואין במשקל 5.04 גרם נטו וכי הרכבו של השם אין בו כדי לשנות את מאזן הסתברויות בנוגע לסוגיה שבמחלוקת.

כך גם לא מצאתי בעדות המומחה מטעם ההגנה ככזו שיש בה כדי לשנות ממסקנת ה司法. אין מחלוקת שחוות-הදעת של ד"ר לבשטיין לא נועדה להוכיח את עצם השימוש שהנאשם עשה בסם ותידירות הצריכה. הנחת המוצא של חוות-דעת זו לפיה הנאשם משתמש במסים אופיטיים מזה מספר עשרים אינה מבוססת על כל עירcit בדיקה, בין אם פיזית ובין אם אחרת, בנוגע לנאשם הקונקרטי. לדברי המומחה די היה לו בדברי הנאשם כדי לקבל נתון זה כעובדת וכבסיס לחווות דעתו.

"ש. אתה בכourtת דין בעמ' 6 מדובר בגבר בן 59 עם התמכרות ידועה לסמים כל זה הסתמכת בבקשתו לחומר חקירה שהנאשם אומר בו שהוא מכור לסמים?

ת. **נתקומנים בד"כ מעדים על עצם בדיקת מה וכמה זמן הם משתמשים ובמה.**

ש. **אבל אתה לא יכול לדעת אתה לא דיברת איתו?**

ת. **אמרתי אני מתיחס להצהרתו ברצינות.**

ש. **תסכים איתי שבשביל לקבוע קביעה שכזו כפי שאתה קבעת צריך להיפגש עם אדם, צריך לבדוק אותו, להיפגש עם גורמים טיפולים לעשות את כל הדברים שנשאלת?**

ת. **לא בהכרח.**

ש. **אז איך אתה קובע שאדם מכור מבלי לראות אותו?**

ת. **על סמך הצהרתו. (עמ' 26 שורה 14) הדגשות לא במקורה.**

הדברים מקבלים משנה תוקף בשם לכך שד"ר לבשטיין אף לא שמע את הדברים ישירות בראיו שערך עם הנאשם בפגישה בלתי אמצעית. כפי שעולה, דבר היותו של הנאשם מכור לסמים הובא לידיעתו מתוך כך שהוא קיבל העתק

הבקשה לקבלת חומרי証據 קיירה שהוגשה לכבוד השופט חביב ובה צוין על ידי בא כוחו, בין נימוקי הבקשה, כי טענת המבוקש היא שהוא מכור לסייעים מזה 40 שנה.

אותן קביעות לא כל ביסוס אמפירי בונגע לנאים הקונקרטי מוצאות ביטוי גם ביחס להרגלי הצריכה של הנאשם והשפעתן על הנסיבות אותה הוא צריך. המומחה מטעם ההגנה לא עורך כל ראיון עם הנאשם, מבקש לקבל לרשותו מסמכים שייאשו את אופן ומידת צריכת הסמים, ובדומה לא עורך שום בדיקות פיזיות לנאים. המומחה ציין, כי ככל אותן קביעות יוצאות מתוך נקודות הנחה שהנאשם אינו שונה מנרכזומים אחרים.

- ש. **תסכים איתני שמדובר חוות דעתך דין תאורתי על בסיס מחקרים אקדמיים?**
- ת. **דין תאורתי מתייחס כן למחקרים אקדמיים.**
- ש. **יש לך הכרות קודמת עם הנאשם?**
- ת. **לא**
- ש. **תאשר לי שלא נפגשת איתנו או דיברת איתנו?**
- ת. **לא**
- ש. **לא פגשת במקורבים שלו ואל דיברת איתם?**
- ת. **לא**
- ש. **לא בדקת אותו פיזית?**
- ת. **לא**
- ש. **לא עינתי בתיק רפואי, בדיקות שחן ודמ?**
- ת. **לא**
- ש. **אשפוזים קודמים?**
- ת. **לא.**
- ש. **מוסדות גמילה בעבר?**
- ת. **לא**

אליה כאלה הביאוני למסקנה, כי מדובר בחווות-דעת תיאורטיבית מתחילה ועד סופה: בשלוש שורות ראשונות של חוות הדעת מצוין גילו של הנאשם והיותו עשו שימוש ארוך שנים בסמים כאשר גם נתון זה כפי שפורט לעיל אינו מבוסס ונסמך על כך ראוי להתייחס ברצינות להצהרות נרכזומים (כפי שציין המומחה). באותו מידה ניתן לשער חוות דעת זו עמוד 10

לכל תיק פלילי אחר בו נאשם ולמצער בא כוחו יציינו כי הוא משתמש שניים ארוכות בסם.

מצופה היה כי לכל הפחות יפגש המומחה עם הנאשם, יערוך עימו ראיון, ישמע ממנו באופן קונקרטי איזה סמים הוא צריך וממתי, האם היו לנאשם הפסוקות במהלך תקופות בהן צרך סם, האם העלה את המינון או הוריד אותו וכי יתר הנסיבות המינימליים על מנת שניתן יהיה להתייחס לחווות-הදעת זו ככל יותר ממאמר אקדמי, נחשב ככל שיהיה.

בהתאם לכך, הצורך בבדיקה של הנסיבות של נזע גם מתוך הדברים שמצוינים בחווות-הදעת. כך למשל עולה שלאחר 6 חודשים יש סף אשר ממנו להעלאת המינון אין כל השפעה. נתון זה מלמד על צורך בסיסי לדעת את המינונים ההתחלתיים אותם צריך הנאשם ומועדם. הדברים מקבלים משנה תוקף שנוכח בכך גם אליבא הנאשם לא צריך תמיד את אותה כמות, כך למשל זה ציין שבשנתיים האחרונות אתה צריך בין גרם וחצי. מה קרה בשנים

"**ש. אמרת בחקירה הראשית שבשנתיים האחרונות אתה צריך בין גרם וחצי. מה קרה בשנים האחרונות?**

ת. אני יכול להגיד גם חצי גרם, תלוי.

ש. מה השתנה בשנים האחרונות?

ת. לא העליתי את הכמות.

ש. סתם אמרת?

ת. לא העליתי את הכמות. אולי הורדתי את הכמות" (עמ' 19 ש' 7).

סוף דבר, הנאשם נתפס כshall גוף 5.04 גרם הרואין. מדובר בכמות העולה משמעותית על החזקה שנקבעה בחוק כזו שנועדה לצריכה עצמית. לא זו בלבד שהגנה לא הצליחה במאזן ההסתברויות להפריך חזקה זו הרי שבמובנים רבים יש בגרסתו של הנאשם כדי לחזק המסקנה כי הסם נועד שלא לצריכתו העצמית.

אשר על כן, הנני להרשיע את הנאשם במiosis לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ' تمוז תשע"ה, 07/07/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

נדחה לティיעונים לעונש ליום 16.07.2015 שעה 10:00. במועד זה, ישמעו במאוחד גם ת"פ 30929-02-14.

עוותק מההחלטה זו יועבר לידי כב' סגן הנשיאה, השופט ברסלר-גונן על מנת שייתן החלטה פורמלית בדבר ביטול הכרעת הדין בדבר ת"פ שצווין לעיל.

ambil' שיהיה בכך להביע דעה, ولو ברמיזה ביחס להחלטתו הסופית של בית המשפט, ועל מנת שמלאה התמונה תיפרס בפני בית המשפט, עותק מהכרעת הדיון יחד עם הכרעת הדיון בתיק המצורף שמספרו 30929-02-14, יועברו לידי שירות המבחן למובגרים, אשר יגיש תסקير עד למועד הדיון הנדחה ובו התייחסותו han לאפשרות שלילו של הנאשם שהליך טיפול' וכן התייחסותו לעניין העונש.

הנואשם שווהה בכלל "אהלי קידר".

הנואשם יבוא לדין באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום כי תמוז תשע"ה,
07/07/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט